

Arrest

nr. 178 534 van 28 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Uw ouders zijn afkomstig uit het district Paghman (provincie Kabul) in Afghanistan. U bent geboren in de stad Shiraz in Iran, waar u uw hele leven gewoond heeft. U bent Tadzjiek van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

In Iran had u geen mogelijkheid om naar de universiteit te gaan. Bovendien werd u gevraagd om mee te gaan vechten in Syrië, wat u weigerde.

U heeft Iran verlaten in september 2015 en reisde via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië of Hongarije, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar u op 7 oktober 2015 aankwam en een dag later asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een kopie van uw verblijfskaart in Iran, de kopieën van de verblijfskaarten van uw familieleden, uw arbeidskaart en uw diploma.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u slechts een beperkte en weinig doorleefde kennis heeft over Afghanistan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat tijdens het gehoor op het CGVS bleek dat u enkel de Iraanse variant van het Perzisch, met name het Farsi machtig bent. Tijdens van het gehoor op het CGVS werd u gevraagd wat uw moedertaal is, waarop u antwoordde dat dit Dari is (CGVS, p. 5). Gevraagd of u ook andere talen machtig bent, stelt u dat u tevens Farsi spreekt (CGVS, p. 5). Vervolgens verklaart u dat u op het moment van het gehoor Farsi aan het spreken bent (CGVS, p. 5). Nogmaals gevraagd welke taal er op dat moment gesproken wordt, bevestigt u dat u Farsi aan het spreken bent. U voegt toe dat u ongeveer acht maanden in het centrum woont in België en dat u nu ook een beetje Dari spreekt, maar dat u meestal het Farsi van Iran spreekt (CGVS, p. 5). Gewezen op het feit dat u net voordien verklaard had dat uw moedertaal Dari is en het nogal tegenstrijdig is dat u vervolgens stelt dat u Dari leerde in het centrum, stelt u dat uw moedertaal Dari is maar dat u in Iran Farsi sprak (CGVS, p. 5). Gevraagd welke taal u met uw ouders spreekt, antwoordt u vaagweg door te stellen dat u meestal Dari en Farsi spreekt (CGVS, p. 5). Aangespoord uw antwoord te verduidelijken, zegt u dat u geen perfect Dari kan omdat u opgroeide in Iran en u verplicht was Farsi te spreken (CGVS, p. 5). Dat u er niet in slaagt duidelijkheid te scheppen over uw kennis en gebruik van het Dari, en dat u bovendien aangeeft dat u niet in staat bent het gehoor in het Dari te houden, doet twifelen aan uw Afghaanse nationaliteit.

Hoewel u verklaart Tadzjiek te zijn van etnische origine, is uw kennis over de Tadzjiekten beperkt. Aangespoord om te vertellen over de Tadzjiekten, stelt u dat ze Farsi spreken (CGVS, p. 4). Over typische gebruiken kan u geen info geven. U verklaart dit gebrek aan kennis door te stellen dat u in Iran opgroeide en geen info heeft over de tradities van de Tadzjiekten in Afghanistan. U voegt toe dat u de tradities in Iran wel kent (CGVS, p. 4). Gesteld dat het weinig aannemelijk is dat uw ouders, die ook beiden Tadzjiek zijn, de Tadzjiekse tradities en gewoontes zouden opgeven omdat ze in Iran gaan wonen, antwoordt u naast de kwestie (CGVS, p. 4). Zo zegt u dat de Afghanen hun huwelijksceremonies thuis vieren en dat de mullah tot bij hen komt (CGVS, p. 4). Dit is echter geen antwoord op de eerder gestelde vraag. U verklaart dat Tadzjiekten vooral in Kabul wonen in Afghanistan (CGVS, p. 5). Gewezen op het feit dat er andere regio's zijn in Afghanistan waar veel Tadzjiekten wonen, stelt u dat u niet meer weet. Uw vader zou u slechts gezegd hebben dat er veel Farsi-sprekers in Kabul wonen (CGVS, p. 4). Dat u er geenszins in slaagt spontaan te vertellen over uw etnische achtergrond, doet vragen rijzen over uw etnische achtergrond alsook over uw Afghaanse nationaliteit. Gevraagd

welke de andere etnische groepen zijn die in Afghanistan leven, antwoordt u dat er Oezbeken, Pashtounen en Hazara zijn (CGVS, p. 4). Gevraagd of u nog andere groepen kunt noemen, geeft u aan dat u dat niet kan omdat u niet in Afghanistan leefde (CGVS, p. 4). Wanneer u later in het gehoor gevraagd wordt wat een Pashai is, zegt u het niet te weten en geeft u zelfs aan dat u er nog nooit van gehoord heeft (CGVS, p. 6). U weet ook niet wat een Kuchi is (CGVS, p. 6). Nochtans zijn Pashai en Kuchi twee bevolkingsgroepen in Afghanistan. Dat u er zelfs niet in slaagt aan te geven dat het etnische groepen zijn, mag verbazen.

Voorts is uw algemene kennis over Afghanistan zeer summier.

Zo bent u niet vertrouwd met de Afghaanse kalender en kan u geen enkele maand in de Afghaanse kalender benoemen (CGVS, p. 4). U kan ook niet aangeven of er verschillen zijn tussen de Afghaanse en de Iraanse kalender (CGVS, p. 4).

Daarnaast kan u slechts aangeven dat uw ouders afkomstig zijn van Paghman, maar slaagt u er niet in verder te specificeren waar uw ouders geleefd hebben in Afghanistan (CGVS, p. 5). Aangespoord om meer te vertellen over Paghman, antwoordt u slechts 'nee' (CGVS, p. 5). Ook over het landschap in Paghman kan u geen informatie kwijt (CGVS, p. 5). U geeft slechts aan dat uw ouders u vertelden dat het er mooi weer is (CGVS, p. 5). Gevraagd naar plaatsnamen in de buurt van Paghman, antwoordt u slechts dat uw ouders hier niets over vertelden (CGVS, p. 5). Aangespoord te vertellen wat uw ouders u verder over Afghanistan verteld hebben, antwoordt u dat ze u vertelden over oorlog, onveiligheid en ontvoeringen (CGVS, p. 5). U voegt toe dat ze u enkel dit vertelden (CGVS, p. 5). Dat u niet in staat bent meer informatie te geven over de plaats waar uw ouders van afkomstig zijn in Afghanistan is verwonderlijk en doet verdere twijfels rijzen over uw Afghaanse nationaliteit.

Bovendien slaagt u er niet in Afghaanse provincies te noemen (CGVS, p. 5). Gevraagd naar Afghaanse steden, geeft u aan dat u enkel Kabul kent, maar dat u niet weet of dit een stad of een dorp is (CGVS, p. 6). Dat u geen enkele Afghaanse provincie kan noemen en bovendien niet weet dat Kabul de hoofdstad is van Afghanistan, is zeer opmerkelijk en plaatst de geloofwaardigheid van uw Afghaanse nationaliteit op de helling.

Gevraagd naar de nationale sport van Afghanistan, moet u het antwoord opnieuw schuldig blijven (CGVS, p. 9). Aangespoord om te vertellen welke sporten populair zijn in Afghanistan, stelt u dat u recent naar voetbal keek (CGVS, p. 9). U slaagt er echter niet in om Afghaanse voetballers te noemen (CGVS, p. 9). Bovendien weet u niet wat Buzkashi is (CGVS, p. 9). Nochtans is buzkashi een bekende volkssport in Afghanistan waarbij acrobatische ruiters op snelle paarden het tegen elkaar opnemen om het karkas van een geit te bemachtigen.

Verder is uw kennis van historisch belangrijke figuren van Afghanistan ondermaats. Gevraagd wie Najibullah is, antwoordt u botweg 'nee' (CGVS, p. 6). Nochtans was hij de president van Afghanistan van 1987 tot 1992, wanneer de mujahideen aan de macht kwamen. Ook de naam Gulbudin Hekmatyar kan u niet plaatsen (CGVS, p. 6). U geeft aan dat u van hem gehoord heeft, maar weet niet wie hij is (CGVS, p. 6). De naam Ahmed Shah Massoud kan u tevens niet duiden (CGVS, p. 6). U geeft aan dat u over hem hoorde van andere Afghanen in Iran (CGVS, p. 6). Dat u over deze twee mannen zou gehoord hebben, maar niet in staat bent enige informatie over hen mee te geven, is weinig aannemelijk. Bovendien kan u niet toelichten in welke omstandigheden u over deze twee mannen hoorde vertellen (CGVS, p. 6). Dat uw kennis over prominente figuren in de Afghaanse geschiedenis zo gebrekkig is dat u er niet in slaagt de namen van personen als Najibullah, Hekmatyar en Massoud verder toe te lichten, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit.

U geeft aan dat u naar Afghaanse zenders keek op de televisie zoals Tolo, Khorshid, Arezoo en Jak TV (CGVS, p. 7). Het is echter zeer opmerkelijk dat u naar Afghaanse TV zenders zou gekeken hebben maar er niet in slaagt om één Afghaanse provincie te noemen, noch een andere Afghaanse stad dan Kabul. Hierop reageert u dat u slechts naar liedjes keek op de Afghaanse zenders en dat u vooral naar Iraanse zenders keek (CGVS, p. 7). U voegt toe dat u niet kon kijken naar het Afghaanse nieuws omdat het steeds over oorlog en zelfmoordaanvallen ging (CGVS, p. 7). Gevraagd of u het nieuws in Paghman opvolgt, antwoordt u van niet (CGVS, p. 7). U geeft aan dat u niet in Afghanistan geboren bent en u geen interesse heeft om erheen te gaan, bijgevolg heeft u ook geen info over de huidige situatie in Paghman (CGVS, p. 7). Dat u klaarblijkelijk weinig interesse heeft in de regio waarvan uw ouders afkomstig zijn, is verwonderlijk.

Opvallend is verder dat u niet weet hoe de Afghaanse identiteitsdocumenten genoemd worden (CGVS, p. 7). Wanneer u later gevraagd wordt wat een taskara is, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9).

Ook uw kennis over de vluchtmotieven van uw ouders is gebrekkig en ongeloofwaardig. Zo kan u slechts bij benadering aangeven wanneer uw ouders Afghanistan ontvlucht zijn. U geeft aan dat het zeker 23 jaar geleden moet zijn, omdat dit uw leeftijd is en omdat u geboren bent in Iran (CGVS, p. 9). Aangespoord om te vertellen wat uw ouders u gezegd hebben over die periode en de redenen waarom ze Afghanistan ontvluchtten, vertelt u dat er taliban waren en dat die willekeurige mensen doden

(CGVS, p. 9). Wanneer u deze vraag opnieuw gesteld wordt, bevestigt u dat er oorlog en onveiligheid was en dat de taliban problemen creëerden voor de gewone mensen (CGVS, p. 10). U geeft aan dat uw ouders naast deze algemene situatie van oorlog geen specifieke problemen kenden (CGVS, p. 10). Er dient echter opgemerkt te worden dat de taliban pas opkwam in 1994, en pas in 1996 controle verwierven over Kabul en ruwweg 95 procent van het Afghaanse grondgebied. Dat uw ouders Afghanistan 23 jaar geleden zouden ontvlucht zijn omwille van de taliban houdt dus geen steek. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit verder ondergraven door uw verklaringen over de vluchtmotieven van uw ouders.

Tenslotte legt u ook twijfelachtige verklaringen af over een eventueel netwerk in Afghanistan. U geeft aan dat u geen familie heeft in Afghanistan (CGVS, p. 10). Vervolgens verklaart u dat al uw familieleden in Afghanistan gedood werden (CGVS, p. 10). Over de omstandigheden van hun dood blijft u echter zeer vaag. U verklaart dat er oorlog was en dat uw familie werd gebombardeerd en dat ze allen stierven (CGVS, p. 11). Precieze info over dit bombardement heeft u niet (CGVS, p. 11). Gevraagd hoe uw ouders werden ingelicht over de dood van hun familie, antwoordt u vaagweg dat zij in Afghanistan begrepen dat hun familie dood was (CGVS, p. 11). Gevraagd om verduidelijking, stelt u dat uw ouders het ongeveer wisten en dat ze niemand contacteerden nadat ze naar Iran gingen omdat ze niemand meer hadden (CGVS, p. 11). Er dient te worden opgemerkt dat uw vage verklaringen over uw familie niet overtuigen en bijgevolg bijdragen bij aan een verzwakking van uw algemene geloofwaardigheid.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u uw Afghaanse identiteit en nationaliteit niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, nationaliteit en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst, nationaliteit en de reden(en) voor uw vertrek. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. Aldus laat u het CGVS niet toe om een andere beslissing te nemen in uw asielaanvraag.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 20 juni 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw nationaliteit, uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw nationaliteit en feitelijke herkomst uit Afghanistan. Geconfronteerd met de twijfels over uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit, antwoordt u dat u nooit in Afghanistan heeft geleefd, dat u het land nooit heeft gezien en dat dit de reden is waarom u niet correct kan antwoorden op de gestelde vragen (CGVS, p. 11). Gewezen op het feit dat uw verklaringen over uw voorgehouden Afghaanse identiteit ondermijnd worden omdat u onder meer niet in staat bent andere plaatsnamen dan Paghman of Kabul te noemen en dat u niet weet wie Massoud is, reageert u dat u op een plaats woont waar niemand over Afghanistan spreekt (CGVS, p. 11). Het feit dat u eerder in hetzelfde gehoor heeft verklaard dat u Afghanen hoorde vertellen over Hekmatyar en Massoud, alsook het feit dat u naar Afghaanse televisiezenders keek en u wel degelijk in familieverband in Iran leefde, ondermijnt deze uitleg voor uw gebrekkige kennis. Op het einde van het gehoor werd u opnieuw de kans geboden te reageren op de twijfels omtrent uw Afghaanse nationaliteit. Hierop zegt u dat u werd geboren in Iran en daar opgroeide. U bent Iraniër maar zonder identiteitsdocumenten. U vertelt dat u geen Afghaan bent omdat u Afghanistan nooit zag (CGVS, p. 22). Uw verklaringen zijn echter niet in staat de sterke twijfels omtrent uw Afghaanse nationaliteit weg te nemen.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Uw verblijfskaart, alsook de verblijfskaarten van uw familieleden, betreffen allemaal kopieën waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. U geeft aan dat uw laatste verblijfskaart, de amayesh 10, verloor onderweg (CGVS, p. 17). Hierover kan worden opgemerkt dat het wel zeer toevallig is dat u net dat document onderweg verloren bent, terwijl u er wel in slaagt de andere documenten tot in België te krijgen.

De arbeidskaart die u voorlegt en die volgens u een origineel document betreft, kan geenszins overtuigen. Er kan sterk getwijfeld worden aan de stelling dat dit een origineel document is. De vermoedens dat dit een kopie betreft worden onder meer bevestigd door het feit dat de geschreven tekst op de kaart gedrukt is, dat de foto vooraan en de QR-code achteraan de kaart duidelijk later op de kaart werden aangebracht en niet in de kaart verwerkt zijn en dat de plastieken folie loskomt aan de zijkanten van de kaart. Bovendien is de kaart niet symmetrisch geplastificeerd en geeft ze een rommelige indruk.

Geconfronteerd met de twijfels omtrent de authenticiteit van uw arbeidskaart, blijft u volgehouden dat het een originele kaart betreft (CGVS, p. 14). Uw verklaringen hierover kunnen echter niet overtuigen. Zoals hierboven aangegeven valt de authenticiteit van een kopie onmogelijk na te gaan. Dit document is bijgevolg niet in staat uw verklaringen kracht bij te zetten.

Het diploma dat u voorlegt maakt geen melding van uw voorgehouden Afghaanse identiteit en bewijst slechts dat u schoolgelopen heeft aan het educatief centrum SAYI in de stad Shiraz in Iran. Het diploma is bijgevolg niet in staat uw verklaringen over uw voorgehouden Afghaanse identiteit kracht bij te zetten.

Bijgevolg dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het door u genoemde land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 4 en 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Verzoeker stelt dat verweerder geen enkel onderzoek voert naar verzoekers asielmotieven en leest in de bestreden beslissing enkel argumenten waarom geen geloof wordt gehecht aan de Afghaanse afkomst van zijn ouders. Hij wijst erop duidelijk te hebben aangegeven dat hij zijn hele leven in Shiraz, Iran heeft gewoond en dat hij aan de hand van de neergelegde documenten en zijn verklaringen kan bewijzen uit deze stad afkomstig te zijn. De vrees in zijn hoofde bestaat niet ten aanzien van de Afghaanse maar van de Iraanse autoriteiten, aldus verzoeker. Hij stelt "Dat verzoekers asielmotief erin bestaat hij als staatloze burger van Afghaanse origine geen enkel recht heeft in Iran, en dat hij zelfs door de Iraanse autoriteiten gedwongen werd om mee te gaan vechten tegen IS in Syrië." Hij stelt dat het een algemeen bekend gegeven is dat Afghaanse vluchtelingen en hun afstammelingen op bijzonder discriminerende wijze worden behandeld in Iran, zoals wordt aangegeven in een rapport van Human Rights Watch. Hij voert aan dat geen rekening werd gehouden met de door hem afgelegde verklaringen over de manier waarop hij door de Iraanse autoriteiten werd behandeld en evenmin met zijn individuele situatie als migrantenkind zonder rechten te middel van het strenge en discriminerende Iraanse regime. Verzoeker citeert vervolgens uit het gehoorverslag en meent dat hieruit een doorleefd verhaal blijkt dat wordt bevestigd door de algemeen gekende gegevens betreffende de discriminatie van Afghanen en mensen van Afghaanse origine in Iran.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker herhaalt dat hij op de vlucht is voor de Iraanse autoriteiten vanwege een gedwongen rekrutering door het Iraanse leger dat actief is in de oorlog in Syrië. De discriminatie die hij ondervindt omwille van zijn Afghaanse afkomst, "of deze nu op waarheid berust of niet", is slechts een klein aspect van het asielrelaas. Zelfs indien hij niet van Afghaanse afkomst zou zijn, bestaat volgens hem de mogelijkheid dat hij door het Iraanse leger gedwongen wordt ingelijfd. De motivering in de bestreden beslissing is naar zijn mening geen motivering die het eigenlijke asielmotief beoordeeld. Hij meent dat *in casu* zowel de formele als de materiële motiveringsplicht zijn geschonden. Hij stelt dat hij wel degelijk zicht heeft geboden op zijn reële verblijfssituatie en wijst erop dat er in de bestreden beslissing niet wordt gesteld dat er aan zijn verblijf in Iran geen geloof kan worden gehecht.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een rapport van Human Rights Watch (stuk 2) en het gehoorverslag van 20 juni 2016 (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft, doch zijn hele leven in de Iraanse stad Shiraz heeft gewoond, waar hem werd gevraagd om mee te gaan vechten in Syrië, hetgeen hij weigerde. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit omdat (i) tijdens het gehoor bleek dat hij enkel de Iraanse variant van het Perzisch, namelijk het Farsi, machtig is, (ii) zijn kennis over de Tadzjeken beperkt is terwijl hij verklaart tot deze etnische origine te behoren, (iii) hij niet kan aangeven of er verschillen zijn tussen de Afghaanse en de Iraanse kalender, (iv) hij evenmin kan aangeven waar zijn ouders precies in de provincie Paghman woonden voor hun vlucht naar Iran, (v) hij niet weet dat Kabul de hoofdstad is van Afghanistan en hij verder geen enkele andere Afghaanse stad kan benoemen, (vi) hij niet weet wat de nationale sport van Afghanistan is terwijl hij wel naar Afghaanse televisiezenders zou hebben gekeken, (vii) zijn kennis van historisch belangrijke figuren van Afghanistan ondermaats is, (viii) hij niet weet hoe een Afghaans identiteitsdocument wordt genoemd, (ix) zijn verklaringen over de vluchtmotieven van zijn ouders gebrekkig en ongeloofwaardig zijn, (x) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegt over een eventueel netwerk in Afghanistan, en (xi) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat zijn vluchtmotief erin bestaat dat hij als staatloze van Afghaanse herkomst in Iran op discriminerende wijze wordt behandeld en gedwongen werd zich aan te sluiten bij het Iraanse leger teneinde in Syrië te gaan vechten. Er dient evenwel op gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3), alsook dat hij bij aanvang van zijn verzoekschrift stelt de Afghaanse nationaliteit te hebben. Verder dient op het volgende te worden gewezen.

Artikel 48/3, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) bepaalt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”* Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals*

bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “*land van herkomst*”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als “*het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats*” (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de “nationaliteit” begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87). In de hypothese waarin de nationaliteit van een asielzoeker niet met zekerheid kan worden vastgesteld en waarin het geen staatloze betreft, dient de asielaanvraag te worden beoordeeld op dezelfde wijze als deze van een staatloze, hetgeen inhoudt dat zij moet worden beoordeeld ten aanzien van het land waar de asielzoeker in kwestie vroeger zijn gewone verblijfplaats had (*ibid.*, p.22, § 89).

Aangezien verzoeker *in casu* beweert de Afghaanse nationaliteit te hebben dient, gezien het voorgaande, in principe de door hem aangevoerde vrees voor vervolging te worden beoordeeld ten aanzien van Afghanistan. In de bestreden beslissing wordt evenwel op uitgebreide en pertinente wijze geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde Afghaanse nationaliteit. In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze pertinente motieven, die bijgevolg als vaststaand dienen te worden beschouwd en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker, mede gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde Afghaanse nationaliteit, in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij een staatloze van Afghaanse afkomst is. Gelet op de hiervoor vermelde uitgebreide motivering in de bestreden beslissing kan evenwel evenmin geloof worden gehecht aan zijn bewering een staatloze van Afghaanse origine te zijn. Aan zijn bewering dat hij omwille van zijn Afghaanse origine op discriminerende wijze werd behandeld in Iran, kan dan ook evenmin geloof worden gehecht. Een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon (verzoekschrift, stuk 2), doet hieraan geen afbreuk aangezien verzoeker zijn aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Waar verzoeker verder verklaarde dat hij de Iraanse autoriteiten vreest omdat zij hem en zijn familie zouden deporteren indien hij weigert mee te gaan vechten in Syrië (gehoorverslag CGVS, p. 12), kan evenmin enig geloof worden gehecht aan deze aangevoerde vrees voor de Iraanse autoriteiten daar, gelet op het feit dat hij geen zicht biedt op zijn werkelijke nationaliteit of herkomst en het bijgevolg eveneens plausibel is dat hij de Iraanse nationaliteit heeft, niet kan worden ingezien dat verzoeker werkelijk met deportatie zou worden bedreigd omwille van zijn weigering om mee te gaan vechten in Syrië. Dit klemt des te meer daar uit het bij onderhavig verzoekschrift gevoegde rapport van Human Rights Watch (stuk 2) blijkt dat de Iraanse overheid net duizenden Afghanen zonder documenten heeft gerekruteerd voor de oorlog in Syrië, terwijl *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit en herkomst. Gezien het voorgaande kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering door de Iraanse autoriteiten te worden gedeporteerd omwille van zijn weigering mee te gaan vechten in Syrië.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiare beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiare beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn herkomst en asielrelaas zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiare beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiare beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER